

Nr 944

Av fröken **Sandell** och herr **Martinsson**, i anledning av skrivelse från talmanskonferensen med överlämnande av ett från riksdagens organisationsutredning inkommet betänkande angående riksdagens personalorganisation.

På riksdagens uppdrag har organisationskommittén framlagt en del förslag i syfte att förbättra arbetsformerna och mera effektivt tillvarata tid och arbetskraft inom riksdagen. De delförslag som kommittén tidigare framlagt och som lett till beslut i kamrarna kommer också med all sannolikhet att bilda underlag för ett rationellare riksdagsarbete. I nu framlagda förslag angående riksdagens personalorganisation framgår att en organisation av fast anställda tjänstemän på nyckelposter skulle leda till större kontinuitet och göra det möjligt att på ett bättre sätt än för närvarande fördela den alltmer ökade arbetsbördan över hela året. Mot detta kan ingen invändning resas. I föreliggande förslag till personalorganisation förefinnes dock vissa punkter som man har anledning att rikta riksdagens uppmärksamhet på. Det gäller anställningsförfarandet, tidsintervallerna för vissa förordnanden samt besvärsrätten.

På s. 39 i betänkandet redogör kommittén för de normer som gäller för kungörelse och ledigförklarande av vissa statstjänster. Vissa undantag från statstjänstemannalagens allmänna föreskrift om tjänsters kungörande till ansökan ledig gäller för riksdagens verk och förvaltningskontor. Bl. a. är tjänst placerad på löneplan C undantagen från sådan kungörelse. Kommittén föreslår att dessa normer bör gälla även i fråga om tjänster inom kamrarna och utskotten. Utan att kamrarna tagit ställning till denna fråga har dock sådana tjänster redan utannonserats. Då tiden är knapp har också förhandlingar redan skett angående lönegradsplaceringar, varför riksdagens möjlighet att påverka ärendet i någon mån förbisetts.

Enligt förslaget skulle utskottssekreterarna utses tills vidare, dock längst för tre år medan kamrarnas sekreterare skulle utses för ett år i taget. Detta senare under motivering att kammarsekreterare vid varje riksdags öppnande väljes av respektive kammare, vilket kommittén anser bör bli fallet även i fortsättningen. Vi tror att detta hänger samman med att riksdagsstadgan nu föreskriver en sådan ordning, och någon ändring av denna föreskrift föreslår inte kommittén att riksdagen skall ta ställning till. Ur vår synpunkt synes det vara ett större förtroende att bli förordnad på tre år, och vi anser även att förordnandetiden bör vara densamma för båda kategorier av sekreterare. På grund

av riksdagsstadgans nuvarande föreskrift är vi förhindrade att föreslå en tid av tre år för samtliga här berörda, vi vill dock föreslå den förändringen att såväl kammarsekreterare som utskottssekreterare under en övergångstid förordnas på ett år.

Beträffande tillsättningen av utskottssekreterare föreslås att utskotten, i fortsättningen liksom nu, skall var för sig tillsätta eller förordna sekreterare. Dock föreslår man ett undantag vid det första tillsättnings-tillfället. Utan bärande motivering fråntar man här utskotten deras tidigare suveränitet och föreslår att riksdagen för detta första tillsättnings-tillfälle utser en särskild tillsättningsnämnd på fem personer. Detta anser vi strida emot riksdagsstadgans bestämmelser att utskotten har att var för sig tillsätta sekreterarpersonal. I analogi med vad ovan anförts beträffande riksdagsstadgans inverkan på tillsättande av kammarsekreterare vill vi därför föreslå att riksdagen ger utskotten förtroendet att i enlighet med stadgan, såväl vid den första tillsättningen efter nyordningen som i fortsättningen, bestämma över tillsättandet av sekreterare.

Besvärsrätten i tjänstetillsättningsärenden redogör kommittén för på s. 39 och följande. Därvid uttalas bl. a. den meningen att sådana besvär-ärenden av rent rättslig natur som prövas av regeringsrätten i sista instans i fråga om Kungl. Maj:t underställda statsförvaltningen inte bör handläggas av bankoutskottet. Efter ingående överväganden stannar emellertid utredningen vid att föreslå att bankoutskottet åtminstone tills vidare blir besvärinstans. Under hänvisning till ovan förda resonemang angående utskottens suveränitet när det gäller anställning av sin egen personal föreslår vi, att riksdagen icke måtte antaga utredningens förslag om besvärinstans.

Med det ovan anförda hemställer vi,

- att riksdagens måtte besluta
- 1) att utskottssekreterare måtte utses i den i riksdagsstadgan angivna ordningen; samt
 - 2) att riksdagen icke måtte antaga de av utredningen föreslagna reglerna för besvärsrätt.

Stockholm den 14 november 1966

Viola Sandell (s)

Bo Martinsson (s)